

POROZUMIENIE
DOKTORANTÓW
UCZELNI TECHNICZNYCH

LIPIEC 2025

DOKTORAT WDROŻENIOWY

Raport wyników badań
opinii i doświadczeń związanych
z realizacją programu

Przygotowany przez:
Porozumienie Doktorantów
Uczelni Technicznych

www.pdut.krd.edu.pl

Spis treści

WPROWADZENIE	3
UMOWA TRÓJSTRONNA	4
FINANSOWANIE I WSPARCIE	7
AKCEPTACJA RAPORTÓW	10
PRAKTYKI	13
PROGRAM KSZTAŁCENIA	14
REKRUTACJA	15
OTOCZENIE	15
ZALETY PROGRAMU	16
WADY PROGRAMU	17
SUGEROWANE ZMIANY	18

Wprowadzenie

W maju 2025 roku przeprowadzono ogólnopolskie badanie ankietowe wśród uczestników **Programu „Doktorat wdrożeniowy”**. Celem badania było zebranie opinii i doświadczeń doktorantów oraz analiza wyzwań towarzyszących realizacji kształcenia w trybie wdrożeniowym. Badaniem objęto osoby biorące udział we wszystkich ośmiu edycjach programu.

Kwestionariusz został opracowany w formie elektronicznej (CAWI – Computer Assisted Web Interview). Dystrybucja ankiety odbywała się poprzez bazę kontaktów Porozumienia Doktorantów Uczelni Technicznych, administrację szkół doktorskich oraz indywidualne kontakty środowiskowe. Narzędzie badawcze zawierało pytania zamknięte i otwarte umożliwiające zebranie zarówno danych ilościowych jak i jakościowych. Ankieta była w pełni anonimowa, co miało na celu zwiększenie poziomu wiarygodności udzielanych odpowiedzi oraz zapewnienie wysokiej jakości zebranego materiału.

93

Liczba osób biorących udział w badaniu

W badaniu udział wzięły 93 osoby reprezentujące uczelnie techniczne z całej Polski. Uzyskane odpowiedzi stanowią istotne źródło wiedzy na temat funkcjonowania programu „Doktorat wdrożeniowy” oraz punkt wyjścia do formułowania rekomendacji systemowych.

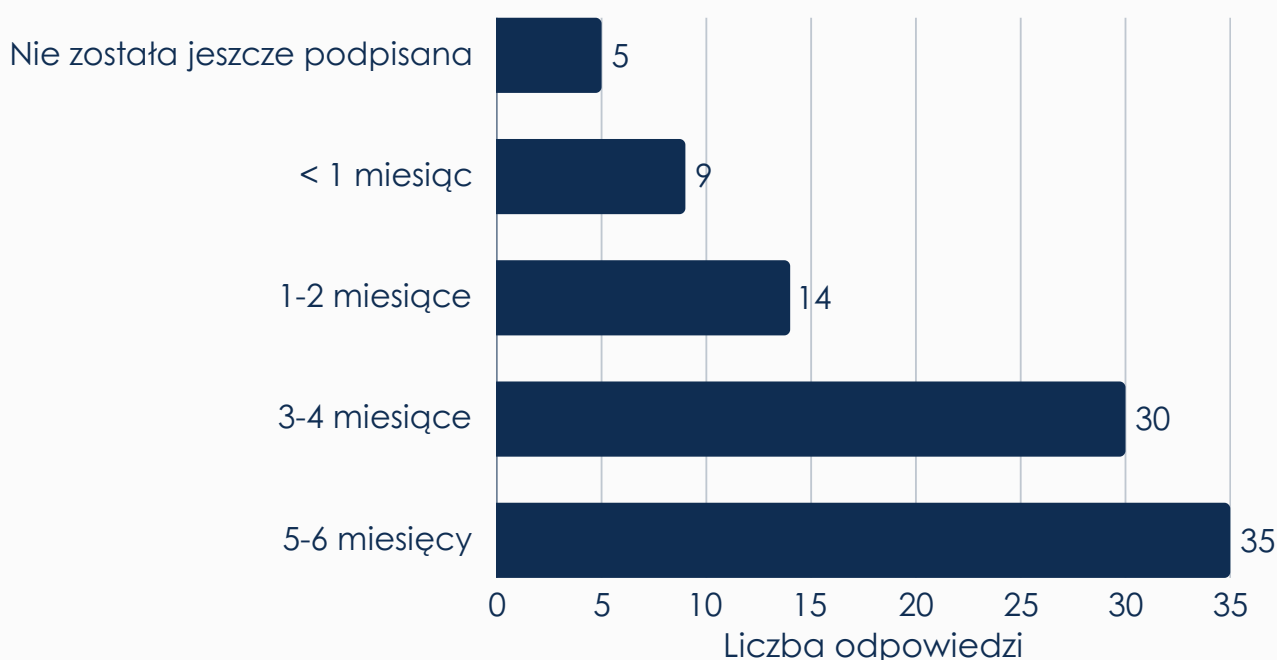
Raport został opracowany na podstawie odpowiedzi respondentów. Wszelkie reguły dotyczące ustanowienia i realizacji poszczególnych edycji „Programu” zawarte są w odpowiednich Komunikatach Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Umowa trójstronna

Jednym z początkowych etapów programu doktoratów wdrożeniowych jest zawarcie trójstronnej umowy pomiędzy doktorantem, podmiotem kształcącym a przedsiębiorstwem. Dokument ten formalizuje zobowiązania każdej ze stron w zakresie realizacji projektu badawczego ukierunkowanego na praktyczne zastosowania w środowisku gospodarczym. **Umowa precyzuje** m.in.:

- zasady współpracy,
- harmonogram działań,
- kwestie związane z odpowiedzialnością finansową oraz
- szczegółowo reguluje sprawy własności intelektualnej – w tym prawa do wiedzy dotychczasowej (posiadanej przed rozpoczęciem projektu), jak i wiedzy nowo nabytej w trakcie realizacji doktoratu.

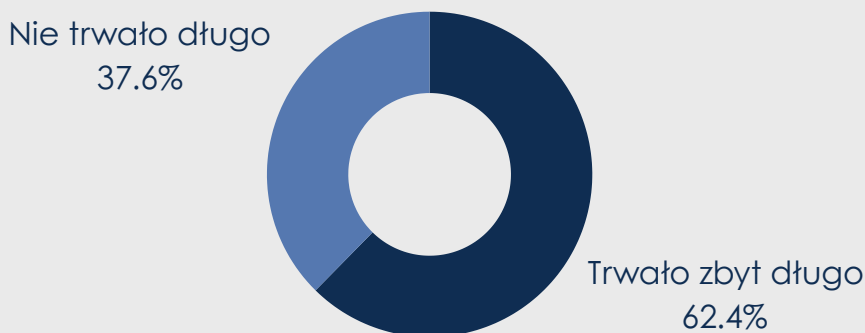
Ustalane są również zasady komercjalizacji wyników badań i dostępu do wyników prac badawczych. Respondenci zostali poproszeni o wskazanie, w jakim czasie od rozpoczęcia kształcenia doszło do podpisania umowy oraz o ocenę długości i przebiegu tego procesu.

Rys. 1. Deklarowany czas podpisania umowy trójstronnej od momentu rozpoczęcia kształcenia

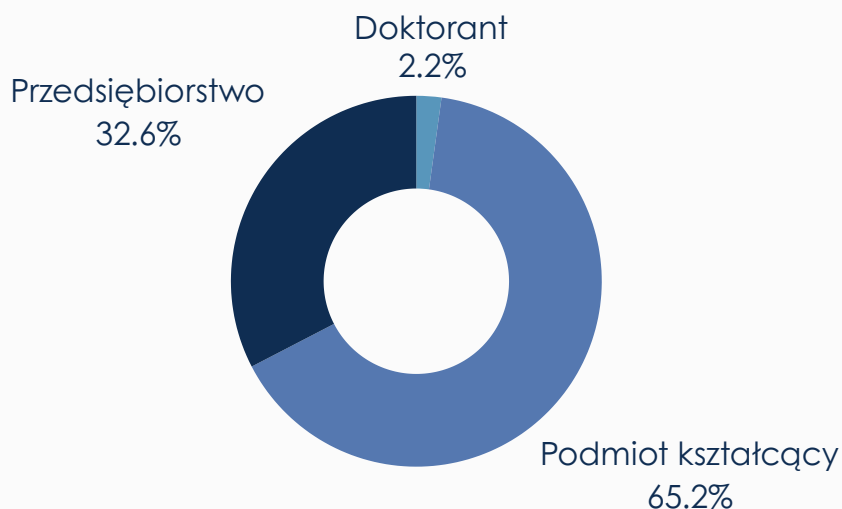
Analiza danych wskazuje, że proces zawarcia umowy trójstronnej był zróżnicowany czasowo. Wśród badanych największa grupa (37,6%) zadeklarowała, że umowa została podpisana po 5–6 miesiącach od rozpoczęcia kształcenia. Z kolei 32,3% respondentów wskazało okres 3–4 miesięcy, natomiast 15,1% – 1–2 miesięcy.

Tylko 9,7% uczestników badania zawarło umowę w ciągu pierwszego miesiąca. Warto zauważyć, że w przypadku 5,3% badanych umowa nie została jeszcze podpisana, co może wskazywać na istotne trudności organizacyjne lub formalne, wymagające natychmiastowej interwencji.

Rys. 2. Ocena długości procesu podpisywania umowy trójstronnej z perspektywy doktorantów

Zdecydowana większość respondentów (62,4%) uznała, że podpisanie umowy trójstronnej trwało zbyt długo. Jedynie 37,6% nie podzielało tej opinii, co wskazuje na dominujące odczucie czasochłonności tego procesu wśród uczestników badania. Różnicowane doświadczenia respondentów mogą wynikać z odmiennych procedur administracyjnych obowiązujących w poszczególnych podmiotach kształcących oraz z różnic w zaangażowaniu partnerów przemysłowych.

Rys. 3. Strona najczęściej wskazywana jako źródło opóźnień w procedowaniu umowy trójstronnej

Kluczowym aspektem analizy było również ustalenie, po czyjej stronie procedowanie podpisania umowy zajęło najwięcej czasu. Zdecydowana większość badanych (65,2%) wskazała podmiot kształcący jako główny czynnik opóźniający cały proces. Przedsiębiorstwa zostały wymienione przez 32,6% respondentów, natomiast tylko 2,2% uznało, że to doktorant był stroną najbardziej opóźniającą procedurę.

Jako **przyczyny opóźnień** w podpisywaniu umowy trójstronnej respondenci najczęściej wskazywali na długotrwałą analizę dokumentu. Problem występował zarówno po stronie podmiotów kształcących, jak i przedsiębiorstw. Wypowiedzi takie jak „*długa analiza umowy*” czy „*zbieranie wszystkich podpisów na liście kontrolnej po stronie uczelni*” pojawiały się wielokrotnie, świadcząc o rozbudowanych i czasochłonnych procedurach wewnętrznych.

Często wskazywano również na opóźnienia wynikające z działań Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (MNiSW). Respondenci zwracali uwagę na „*brak kontaktu ze strony Ministerstwa*”, „*przedłużanie decyzji*” czy „*bardzo długi czas oczekiwania na wzór umowy*”. W niektórych przypadkach opóźnienia wynikały z wprowadzania nowych wymagań, które zaskakiwały podmioty kształcące i przedsiębiorstwa, jak np. dodatkowe zapisy o karach umownych.

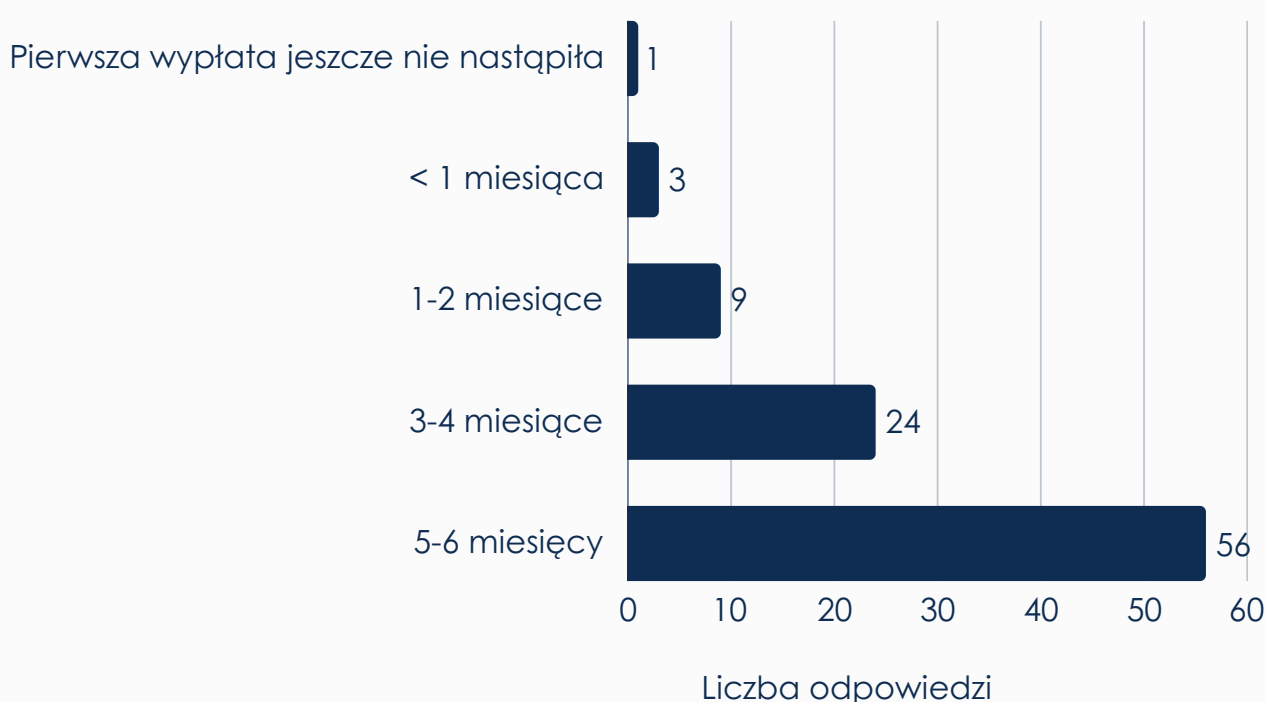
Nie bez znaczenia były także problemy proceduralne po stronie podmiotów kształcących, związane z opiniowaniem dokumentów przez działy prawne, finanse czy administrację. Jeden z respondentów zaznaczył: „*Dokumenty ze strony pracodawcy oraz doktoranta zostały podpisane w przeciągu kilku dni. Miesiące to było oczekiwanie na reakcje uczelni*”.

W części wypowiedzi podkreślano także konieczność negocjowania zapisów umownych między podmiotem kształcącym, przedsiębiorstwem, a Ministerstwem. Dotyczyło to głównie zapisów o odpowiedzialności finansowej i prawach własności intelektualnej. Niektórzy ankietowani przyznali, że nie znają przyczyn opóźnień, co może wskazywać na brak transparentności procesu i ograniczoną komunikację z ich udziałem.

Zebrane wypowiedzi sugerują potrzebę uproszczenia i standaryzacji procedur zawierania umów, a także większego zaangażowania doktorantów w proces oraz poprawy komunikacji między wszystkimi zaangażowanymi stronami.

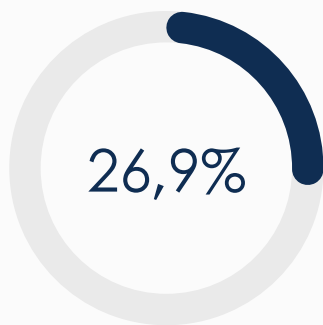
Finansowanie i wsparcie

Kwestie związane z wypłatą stypendium w ramach doktoratu wdrożeniowego stanowią istotny element wpływający na poczucie stabilizacji i komfortu uczestników programu. W ramach badania respondenci zostali zapytani zarówno o moment otrzymania pierwszej transzy stypendium, jak i o zasady jego dalszej wypłaty w kontekście oceny raportu rocznego.

Rys. 4. Deklarowany czas oczekiwania na pierwszą wypłatę stypendium od momentu rozpoczęcia kształcenia.

Wyniki wskazują, że dla większości doktorantów (60,2%) pierwsza wypłata stypendium nastąpiła dopiero po 5–6 miesiącach od rozpoczęcia kształcenia. Kolejne 25,8% respondentów otrzymało stypendium po 3–4 miesiącach, a 9,7% – w ciągu 1–2 miesięcy. Tylko nieliczni (3,2%) zadeklarowali, że pierwsza wypłata nastąpiła przed upływem miesiąca od rozpoczęcia studiów. W jednym przypadku zaznaczono, że wypłata jeszcze nie nastąpiła. Tak znaczne opóźnienia mogą świadczyć o istotnych trudnościach administracyjnych lub proceduralnych związanych z uruchamianiem środków finansowych w podmiotach kształcących.

Rys. 5. Wypłata stypendium przed akceptacją raportu rocznego

Ponad dwie trzecie respondentów, tj. **73,1%**, **wskazało, że podmiot kształcący nie wypłaca stypendium** przed akceptacją raportu rocznego. Tylko **26,9% badanych potwierdziło, że środki są wypłacane niezależnie od tego etapu** mimo tego, że obowiązek wypłaty stypendium doktoranckiego w wysokości nie niższej niż wskazana w art. 209 ust. 4 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce ciąży na podmiocie prowadzącym szkołę doktorską niezależnie od źródła jego finansowania¹.

Analiza odpowiedzi otwartych dotyczących wysokości i terminu wypłaty stypendium przed akceptacją raportu rocznego wskazuje na znaczną spójność kwot, przy jednoczesnych rozbieżnościach w zakresie terminów oraz sposobu realizacji wypłat przez podmioty kształcące.

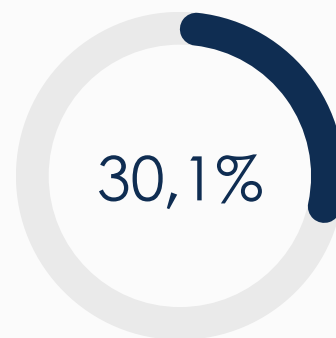
W zakresie terminów wypłat dominują odpowiedzi wskazujące na realizację przelewu do 5. dnia każdego miesiąca lub około 10. dnia miesiąca. Pojawiły się też sformułowania takie jak: „ostatniego dnia każdego miesiąca”, „na początku miesiąca”, co potwierdza istnienie różnic w praktykach administracyjnych podmiotów kształcących. W pojedynczych odpowiedziach wskazano na opóźnienia lub brak wypłat do czasu złożenia raportu.

Większość respondentów otrzymuje stypendium w wysokości określonej w Komunikacie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o ustanowieniu danej edycji programu, a jego wypłaty są realizowane zazwyczaj na początku każdego miesiąca. Niemniej jednak niektóre odpowiedzi wskazują na niedoprecyzowania lub opóźnienia w procesie wypłat, co może negatywnie wpływać na poczucie bezpieczeństwa finansowego doktorantów w początkowej fazie realizacji projektu.

¹Opinia prawna Rzecznika Praw Doktoranta KRD w przedmiocie wypłaty stypendium doktorantom realizującym program "Doktorat wdrożeniowy" z dn. 25.06.2025 r.

Z uzyskanych danych wynika, że **69,9%** respondentów nie korzysta obecnie z żadnych dodatkowych form finansowania.

Jedynie **30,1%** doktorantów zadeklarowało, że w ich podmiotach kształcących funkcjonują inne mechanizmy wsparcia finansowego.

Rys. 6. Inne formy wsparcia finansowego dla osób realizujących doktorat wdrożeniowy

Część podmiotów kształcących oferuje zróżnicowane formy dodatkowego wsparcia finansowego i organizacyjnego, jednak dostępność tych świadczeń nie jest jednolita i zależy od instytucji, jednostki, a czasem również od inicjatywy samego doktoranta.

Najczęściej wskazywaną formą pomocy było **dofinansowanie udziału w konferencjach naukowych**, zarówno krajowych, jak i zagranicznych. Respondenci wspominali również o **wspieraniu w opłatach publikacyjnych**, pokryciu kosztów szkoleń oraz korekcie językowej tekstów naukowych. Pojawiały się odpowiedzi odnoszące się do środków przyznawanych w ramach projektów typu IDUB (Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza), a także do funduszy katedralnych i wydziałowych.

Część doktorantów wskazała na **możliwość korzystania z infrastruktury badawczej podmiotu kształcącego**, jak również udział w projektach grantowych i badawczych. Wspominano też o **jednorazowych stypendiach na start, stypendiach dla najlepszych doktorantów, dodatkach dla osób z niepełnosprawnościami** oraz **nagrodach finansowych za publikacje** w wysoko punktowanych czasopiśmiech.

W niektórych przypadkach wymieniano również programy mobilności międzynarodowej, takie jak **Erasmus+**, **EURECA PRO** czy **wymiany**, jako formę pośredniego wsparcia rozwoju naukowego. Niektóre odpowiedzi miały charakter ogólny („*granty*”, „*konkursy*”, „*dotacje*”), co może świadczyć o ograniczonej wiedzy respondentów na temat dostępnych opcji lub braku przejrzystego systemu informowania o możliwościach finansowania.

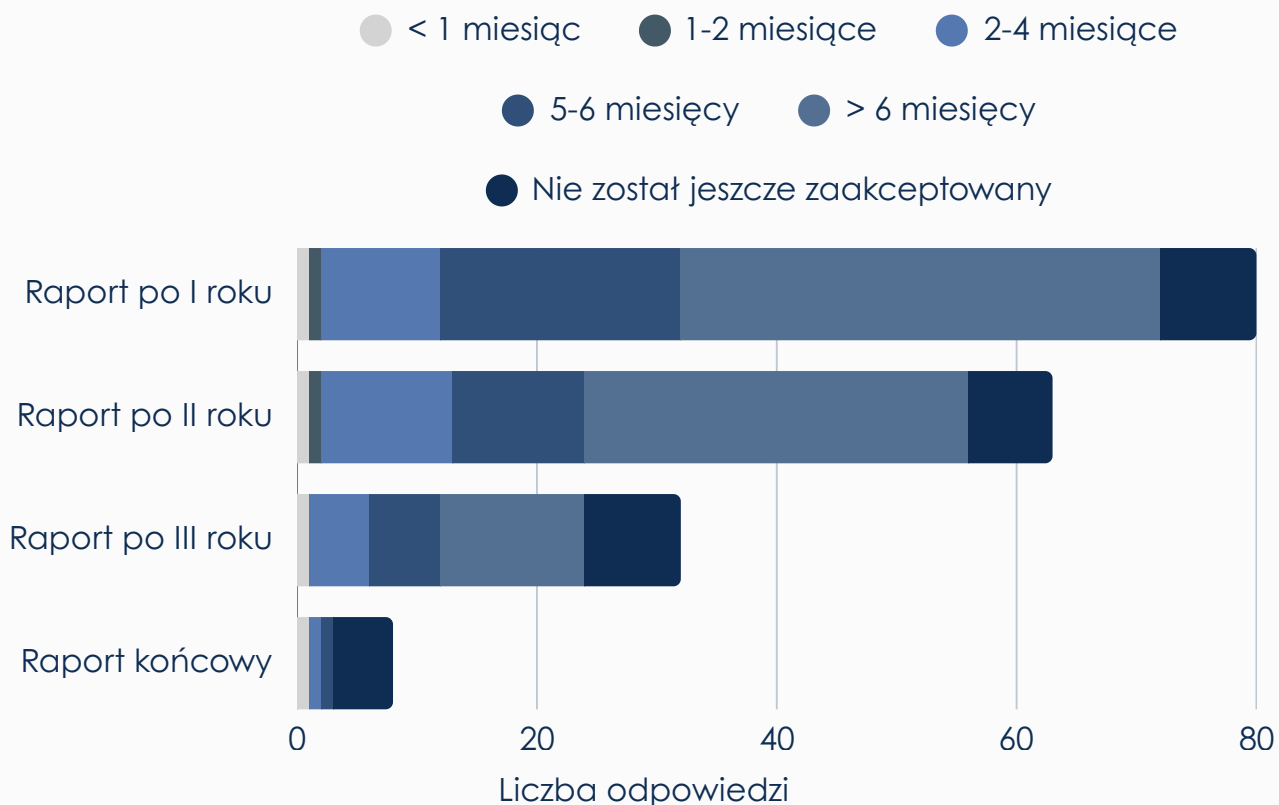
Warto także zauważyć, że niektórzy ankietowani podkreślali formalne utrudnienia w korzystaniu z dostępnych środków – np. ograniczenia regulaminowe w konkursach grantowych, w których aktywność wdrożeniowa poza podmiotem kształcącym nie jest punktowana na równi z działalnością akademicką.

Dodatkowe wsparcie finansowe dla doktorantów wdrożeniowych jest dostępne, lecz nie ma charakteru systemowego. Zakres i dostępność świadczeń zależą w dużej mierze od polityki podmiotu kształcącego, poszczególnych jednostek organizacyjnych oraz świadomości samych doktorantów.

Akceptacja raportów

Proces składania i akceptacji raportów okresowych oraz końcowego stanowi istotny element formalnej realizacji doktoratu wdrożeniowego. Sprawność procedur oceny oraz terminowość decyzji administracyjnych mogą mieć istotny wpływ na przebieg pracy doktoranta, a także na jego poczucie stabilności i przewidywalności ścieżki naukowej.

W związku z powyższym, w ramach badania ankietowego zebrano dane dotyczące deklarowanego czasu oczekiwania na akceptację raportów składanych na kolejnych etapach realizacji pracy doktorskiej, obejmujących raporty roczne (po I, II oraz III roku), jak również raport końcowy. Respondenci zostali poproszeni o oszacowanie, ile czasu minęło od momentu złożenia raportu do jego akceptacji. Analiza uzyskanych odpowiedzi pozwala lepiej zrozumieć, jak przebiega proces oceny dokumentacji w praktyce oraz jakie trudności napotykają doktoranci na poszczególnych etapach realizacji projektu. Wyniki zostały przedstawione na rysunku 7.

Rys. 7. Deklarowany czas oczekiwania na akceptację raportu rocznego lub końcowego od momentu jego złożenia

W odniesieniu do raportu składanego po I roku realizacji doktoratu wdrożeniowego, zdecydowanie najczęściej wskazywaną kategorią czasu oczekiwania na jego akceptację był okres przekraczający 6 miesięcy – aż 40 odpowiedzi spośród ogółu respondentów. Wynik może wskazywać na istotne opóźnienia proceduralne już na wczesnym etapie realizacji projektu badawczego. Relatywnie często wskazywano również przedział 5–6 miesięcy – 20 odpowiedzi, co potwierdza ogólną tendencję do długotrwałego oczekiwania na decyzję administracyjną. Odpowiedzi wskazujące na krótszy czas – do 4 miesięcy – były zdecydowanie rzadsze, pojawiły się łącznie jedynie 12 razy, co stanowi wyraźną mniejszość w zestawieniu. Warto również zwrócić uwagę, że 8 respondentów zaznaczyło, iż raport po I roku nadal pozostawał niezaakceptowany w chwili wypełniania ankiety, co może świadczyć o dalszym przedłużaniu się procedury.

Analogiczna tendencja została zaobserwowana w przypadku raportów po II roku. Także tutaj dominującą kategorią był czas oczekiwania przekraczający 6 miesięcy – 32 odpowiedzi.

Przedziały 5–6 miesięcy oraz 2–4 miesiące zostały wskazane odpowiednio po 11 razy, co może sugerować, że część uczestników doświadcza nieco krótszych, choć nadal relatywnie długich opóźnień. Jednocześnie 7 osób zadeklarowało, że raport złożony po II roku w dalszym ciągu nie został zatwierdzony, co – podobnie jak w przypadku raportu po I roku – może mieć wpływ na tempo dalszych etapów realizacji doktoratu i generować niepewność po stronie doktoranta.

W przypadku raportów składanych po III roku zauważalna była większa różnorodność w rozkładzie odpowiedzi. Choć największa liczba respondentów wskazała ponownie na kategorię „powyżej 6 miesięcy” – 12 odpowiedzi, istotna była również obecność innych przedziałów czasowych: 5–6 miesięcy (6 odpowiedzi), 2–4 miesiące (5 odpowiedzi), a także pojedyncze odpowiedzi wskazujące na jeszcze krótszy czas oczekiwania. Mimo relatywnie mniejszej liczby danych, dane te mogą świadczyć o nieco bardziej rozproszonym charakterze doświadczeń doktorantów na tym etapie. Jednocześnie 8 osób wskazało, że raport po III roku nadal oczekuje na akceptację.

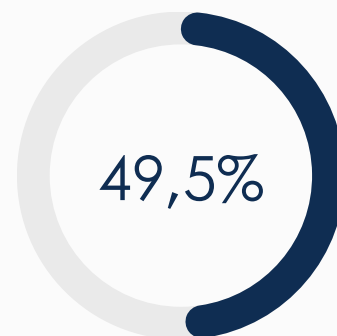
Najmniejszą liczbę odpowiedzi odnotowano w odniesieniu do raportu końcowego, co najprawdopodobniej wynika z faktu, że mniejszy odsetek ankietowanych był już na końcowym etapie realizacji doktoratu. Najczęściej udzielaną odpowiedzią był brak akceptacji raportu do momentu udziału w badaniu – 5 wskazań. Pozostałe kategorie czasowe występowały marginalnie – każda została wskazana tylko raz – co uniemożliwia wyciągnięcie jednoznacznych wniosków co do typowego czasu oczekiwania na zatwierdzenie tego raportu.

Uzyskane wyniki pokazują wyraźnie, że długotrwały czas oczekiwania na akceptację raportów stanowi powtarzający się problem na wszystkich etapach realizacji doktoratu wdrożeniowego. Szczególnie niepokojąca jest liczba przypadków, w których raporty pozostają niezaakceptowane przez wiele miesięcy, co może wpływać negatywnie na płynność realizacji projektu oraz komfort pracy doktorantów.

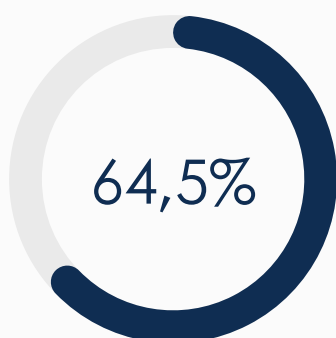
Praktyki dydaktyczne i zawodowe

Realizacja praktyk zawodowych stanowi jeden z założonych elementów doktoratu wdrożeniowego, jednak dane empiryczne wskazują na istotne zróżnicowanie w tym zakresie.

Wyniki badania wskazują na niemal równy rozkład odpowiedzi, tj. **49,5% uczestników zadeklarowało, że realizuje praktyki zawodowe**, natomiast **50,5% odpowiedziało przecząco**.

Rys. 8. Realizacja praktyk zawodowych w ramach doktoratu wdrożeniowego

Rys. 9. Realizacja praktyk dydaktycznych w ramach doktoratu wdrożeniowego

Uzyskane wyniki badania wskazują, że **64,5% doktorantów realizuje praktyki dydaktyczne** w ramach doktoratu wdrożeniowego, podczas gdy **35,5% respondentów zadeklarowało brak takiej aktywności**.

Analiza odpowiedzi respondentów wskazuje na znaczną różnorodność w zakresie formy i wymiaru praktyk zawodowych oraz dydaktycznych realizowanych w ramach doktoratu wdrożeniowego.

Praktyki zawodowe najczęściej przyjmują formę pełnoetatowego zatrudnienia w firmie lub instytucie. Równocześnie część ankietowanych deklaruje realizację praktyk w ograniczonym zakresie, głównie poprzez szkolenia, mentoring lub działania o charakterze wspomagającym, trwające od kilkunastu do kilkudziesięciu godzin rocznie.

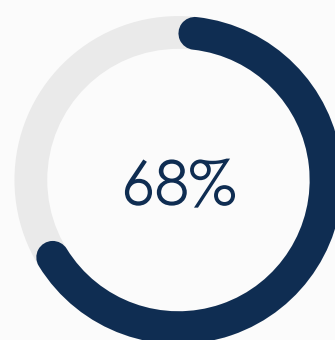
Z kolei praktyki dydaktyczne najczęściej realizowane są jako współprowadzenie zajęć laboratoryjnych lub ćwiczeń w wymiarze wynoszącym ok. 10–15 godzin rocznie.

Program kształcenia

Programy kształcenia w szkołach doktorskich umożliwiają zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych wymaganych dla poziomu **8 Polskiej Ramy Kwalifikacji** oraz przygotowują do złożenia pracy doktorskiej.

Główne różnice w programach:

- zmniejszona łączna liczba godzin zajęć obowiązkowych (od 38 do 42 %), w stosunku do klasycznego programu kształcenia, w tym przedmiotów obieralnych lub lektoratu;
- zwolnienie z realizacji praktyk zawodowych, zmniejszenie ilości godzin lub umożliwienie ich realizacji w innej formie, np.: opieki nad praktykantami w zakładzie pracy czy prowadzenia szkoleń i/lub kursów.

68% badanych doktorantów deklaruje, że realizuje taki sam program kształcenia, jak pozostali doktoranci

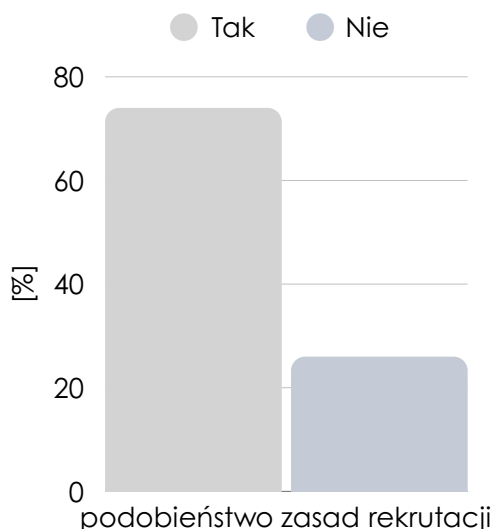
Dobre praktyki:

- ➡️ zapewnienie pierwszeństwa w wyborze grup, dla których zajęcia odbywają się w formie zdalnej;
- ➡️ umożliwienie realizacji zajęć w trakcie weekendów.

Rekrutacja

Listy rekrutacyjne i kryteria rekrutacji

Doktoranci wszystkich badanych podmiotów, w których realizują kształcenie zaznaczają **niezależność list rekrutacyjnych** dla doktoratów realizowanych w trybie klasycznym i wdrożeniowym.

Większość doktorantów biorących udział w badaniu (74%) wskazuje na **podobieństwo zasad rekrutacji i wymagań formalnych**. Pozostali badani motywują odpowiedzi przeczące koniecznością spełnienia wymagań stawianych przy ocenie wniosku przez MNiSW.

Rys. 10. Podobieństwo zasad rekrutacji doktorantów w trybie klasycznym i wdrożeniowym

Otoczenie

Obsługa i wsparcie administracyjne

Ponad 20 % doktorantów wskazuje na zauważalne różnice w traktowaniu doktorantów realizujących kształcenie w trybie wdrożeniowym w porównaniu do modelu klasycznego. Niewiele szkół doktorskich umożliwia **obsługę administracyjną poza standardowymi godzinami pracy** i dopuszcza **obieg dokumentów w formie elektronicznej**. Ponadto, doktoranci mierzą się z **brakiem wsparcia administracyjnego** w sytuacjach szczególnych (w tym zdrowotnych) ze strony podmiotu kształcącego. Zdarzają się przypadki, w których nie są uwzględniani w wewnętrznych programach nagród i finansowania.

21,3%

doktorantów zauważa **różnice w traktowaniu** między uczestnikami programu doktorat wdrożeniowy, a doktorantami nieobjętymi tym programem

Zalety programu Doktorat wdrożeniowy

Niewątpliwie najczęściej wskazywanym atutem programu są **korzystniejsze warunki finansowe**, które ułatwiają koncentrację na realizacji badań naukowych. Kolejną z mocno akcentowanych zalet jest również **możliwość realizacji badań o problematyce istotnej z perspektywy przemysłu i/lub gospodarki**, co zwiększa aspekt aplikacyjny prowadzonych badań. Doktoranci realizujący program Doktorat wdrożeniowy mają szansę na **pogłębianie wiedzy bez konieczności rezygnacji z rozwoju zawodowego**.

Dobre praktyki wdrażane przez podmioty kształcące, traktowane jako zalety w stosunku do klasycznego realizowania kształcenia:

Umożliwienie realizacji praktyk poza podmiotem kształcącym

Umożliwienie zaliczenia praktyk w formie **opieki nad praktykantami, prowadzenia szkoleń/kursów** czy koordynacji wizyt studyjnych studentów w zakładach pracy.

Realizacja zajęć w dostosowanym do doktorantów terminie

Realizacja zajęć w **formie zdalnej**, w **godzinach popołudniowych** lub w **weekendy**.

Wady programu

Sygnalizowane przez doktorantów wady programu „Doktorat wdrożeniowy” koncentrują się wokół **przewlekłości i braku przejrzystości procedur**, czego skutkiem jest **ograniczanie wsparcie finansowego** i niewystarczające zakorzenienie doktoranta w strukturach naukowych. Uczestnicy dostrzegają potencjał programu, jednak wskazują, że obecne mechanizmy administracyjne i strukturalne znacząco go ograniczają.

OCENA RAPORTÓW

Długi czas oczekiwania na ocenę raportów rocznych wstrzymuje wypłatę środków i powoduje duże trudności w planowaniu badań. Dodatkowo, oceny te bywają powierzchowne i nietransparentne.

ADMINISTRACJA

Nadmiar obowiązków administracyjnych oraz niejasność zasad. Konieczność „podwójnego” sprawozdawania poprzez raporty do Ministerstwa oraz sprawozdania do podmiotu kształcącego.

ŚRODKI FINANSOWE

Trudności w dostępie do środków finansowych ze względu na opóźnienia formalne, brak możliwości wykorzystania środków finansowych na opłaty druku publikacji oraz udział w konferencjach (w zależności od edycji).

ASPEKT NAUKOWY

Program nie zapewnia wystarczającego wsparcia dla aktywności naukowej. Bez aktywnego promotora doktoranci pozostają poza środowiskiem naukowym.

BARIERY

Brak formalnego podziału zadań między częścią naukową a wdrożeniową, co rodzi konflikty oczekiwań między podmiotem kształcącym, a przedsiębiorstwem.

Wprowadzanie limitów przyjęć narzucanych przez podmioty kształcące oraz niedopasowanie zajęć dydaktycznych do tematyki ich badań (m.in. niewielka ilość zajęć dotyczących komercjalizacji).

Sugerowane zmiany

Uczestnicy programu „Doktorat wdrożeniowy” wskazują na potrzebę wprowadzenia kompleksowych usprawnień organizacyjnych i dydaktycznych. Kluczowe oczekiwania obejmują uproszczenie procedur, poprawę komunikacji między stronami, zwiększenie elastyczności w realizacji projektów oraz lepsze dostosowanie kształcenia do potrzeb doktorantów.

1.

Skrócenie procesu oceny raportów rocznych oraz eliminacja długich opóźnień w przekazywaniu środków.

Konieczność jasnego określenia terminów i uproszczenia komunikacji między Ministerstwem, podmiotami kształcącymi i doktorantami.

Usprawnienie procedur modyfikacji tematów czy harmonogramów.

2.

Rozszerzenie możliwości finansowania działań naukowych, w tym udziału w konferencjach, szkoleniach czy zakupie narzędzi badawczych.

Umożliwienie wydatkowania niewykorzystanych środków w kolejnych latach.

3.

Rezygnacja z papierowych dokumentów na rzecz elektronicznych, szczególnie korzystna dla osób realizujących program w dużej odległości od podmiotu kształcącego.

4.

Wprowadzenie wymogu zapewnienia doktorantowi przez przedsiębiorstwo odpowiedniej ilości czasu na realizację badań oraz formalizacji tego zapisu w umowie trójstronnej.

5.

Zmiany w programach kształcenia - zwiększenie ilości zajęć dotyczących komercjalizacji, lepsze dopasowanie przedmiotów.

**POROZUMIENIE
DOKTORANTÓW
UCZELNI TECHNICZNYCH**

Kontakt

Email: pdut@krd.edu.pl

Strona internetowa: www.pdut.krd.edu.pl